

Виховний захід на тему «Простягнемо руку дружби – природі..»

Мета. Виховувати бережливе господарське ставлення до природи, як до рідного дому, бажання зберегти нашу планету Земля для нещадків. Виховувати розуміння краси слова, будити почуттялюбові та захоплення оточуючим. Розширювати знання дітей про природу рідного краю, про вплив людини, її поведінки на природі.

Вчитель. Горішок знань – це знає кожен-

Міцний! Та нам не відступать,

А розколоти допоможе бажання всіх:

Діти. *Все хочем знать!*

Вчитель. Є у мене друзі. Не скажу як звати.

Все на світі хочуть зрозуміти й знати.

Вже й бабусі й дідусі, друзі та сусіди.

Чомусиком чомусь дразнять –

Дітись ніде.

Діти, хто це?

Діти. *Ми.*

Вчитедь. – Ой, які ви в нас чомусики! А що ви хочете знати?

1-а дитина. Осінь чом така барвиста?

Де зимують?

Чом солодке липи листя?

Як же плавають човни?

2-а дитина. Ще я хочу запитати

нащо світить світлячок?

Як же облизня піймати-

Мотузком чи на гачок?

3-я дитина. Як веселку взяти в руки?

Чом лисиця вся руда?

Як піймать чарівну щуку?

Де тече жива вода?

4-а дитина. – Що таке одна година?

Чом ведмідь зимою спить?

Як придумати машину?

Щоб могла усе робить?

(Заходить лісовичок)

Лісовичок. Я веселий лісовик

В лісі завжди жити звик.

Друзі там мої живуть,

Їх ніколи не забудь.

Доброго дня, любі діти!

Вчитель. Подивіться, дітки, який чудовий лісовий гість до нас прийшов. Він хоче нам щось сказати.

Лісовичок. До Вас, мої рідні, звертаюся я – найменший у вашій сім'ї.

Стоїть на узліссі ялинка моя – не зрубайте її.

На озері плаває пташка моя – не вбийте її.

Ясніє на небі зірка моя – не згасить її.

Світ- казки будує мрія моя – не спиняйте її.

Вчитель. Ой, що ти, лісовичку. Наші діти великі любителі природи, вони знають, що природа – це таємнича книга, в якій багато цікавого і невідомого. А ще вони знають, як треба оберігати природу, турбуватися про неї, примножувати її багатства. І зараз ми це тобі доведемо. А допоможе нам у цьому горішок знань.

(Ведуча намагається відкрити горішок)

Вчитель. Знаєш, Лісовичку, наш горішок не простий, а з секретом. Але він чомусь не відкривається.

Лісовичок. Я знає секрет горішка. Він відкриється лише тоді, коли діти заспівають веселу пісню.

(Діти виконують пісню, і відкривається горішок. В горішку видно листочки із завданням ведучі зачитують їх).

1. Назвати прислів'я та приказки про ліс.
2. Які лікарські трави лікують простуду?
3. Куди зайцю зручніше бігти: згори чи вгору? Чому?

4. Загадати загадки про тварин.
5. Яких ви знаєте зимуючих птахів?
6. Для чого птахам потрібен хвіст?

Вчитель. А зараз, дітки, розкажіть нашому Лісовичку, як потрібно оберігати ліс.

(Розповідь дітей)

- Діти, сьогодні ми з вами будемо мандрувати весняним лісом. А для того, щоб потрапити на галявину, потрібно трішечки потрудитись.

(діти промовляють вірш разом з вчителем)

Ми йшли, йшли, йшли

і в лісок прийшли.

Ми йшли, йшли, йшли

і на галявину прийшли.

А галявина не проста,

ця галявина – чарівна.

Дитина. Встала весна, чорну землю сонну розбудила,

Уквітчала її рястом, барвінком укрила.

І на полі жайворонок, соловейко в гаї

Землю, убрану весною, вранці зустрічають.

Вчитель. Так, діти, ось і прийшла до нас весна зі своїми запашними квітами та зеленими травами. І сьогодні ми з вами будемо насолоджуватись пахощами весняного лісу, розкриваючи його таємниці. А таємниць у лісі дуже багато. Але спершу давайте пригадаємо правила поведінки в лісі.

1-ша дитина. В лісі не можна смітити.

2-га дитина. Не зривати квітів, не ламати гілочки дерев.

3-тя дитина. Не ображати птахів та тварин.

4-та дитина. У лісі не можна кричати, тому що це дім, в якому живуть лісові мешканці.

Вчитель. Так, молодці, діти! Ми з вами в гостях у лісових мешканців: птахів і звірів, рослин і комах, тому давайте будемо поважати наших лісових друзів.

- Ой, а що це таке? А, я згадала. Це “Лісова школа”, тут навчаються лісові мешканці. А навчає їх мудра сова, а мудра вона тому, що все на світі знає. Але чому це вона відпочиває?

(діти відповідають)

Вчитель. Так, молодці. А як же ми з нею будемо розмовляти? Ага, вона залишила нам на гілці лист, зараз подивимось, що тут.

(вчитель або дитина читає лист від сови).

- Сова приготувала вам, діти, завдання, яке називається “Відгадай, де чії лапи?”.

- Ось картинки птахів. Назвіть їх.

(діти відгадують, що це дятел, сова, ворона, лелека).

- Ці птахи загубили свої лапи і не знають, де чії. Допоможіть їм.

(діти відищують)

- Молодці! Впорались з цим завданням. Але Сова – вчитель вимогливий і впевнений, що ми такі розумні діти. Сова підготувала нам цікаві запитання і ми повинні на них відповісти.

Мудрі запитання:

1. На якій планеті ми живемо? *(Земля)*
2. Що таке атмосфера? *(Повітря)*
3. Чому дерева не замерзають взимку? *(Тому, що в соці є цукор)*
4. В якому лісі немає листя? *(В хвойному)*
5. Хто на собі ліс носить? *(Олень)*
6. Хто хвіст залишає і від ворога втікає? *(Ящірка)*
7. Яка рослина цвіте лише один день? *(Кактус)*
8. Яка найбільша тварина на світі? *(Синій кит, слон)*

- Молодці! Впорались із цим завданням. А зараз ми пограємо в гру, яка називається “Відгадаєш загадку, дізнаєшся, яка пташка сидить на дереві”.

1. Що воно за дивина –
Світла денного боїться,

Дзьоб гачком, великі очі,

І не спиться їй щоночі.

Ху-гу-гу! – кричить вона.

Відгадали? Це *(Сова)*

(вчитель відкриває листочок, під яким захована сова)

- Сова – це дуже мудра птаха. А ще хижак. Вона не тільки навчає в “Лісовій школі”, а ще й приносить користь. А хто з вас знає, яку?

(відповіді)

- Сова знищує мишей. Вона сама гнізд не будує, а посиляється в старих сорочих гніздах, або в дуплах дерев. а протягом літа знищує понад тисячу гризунів, зберігаючи таким чином тонну зерна.

- Ідемо далі. Хто у нас під цим листочком?

“Хто комах з кори виймає,
про здоров’я лісу дбає?” (Дятел)

(відповіді)

- А яку користь він приносить?

(Дятла називають лікарем лісу. Вони продовбують хворі деревадзьобом і довгим язиком виймають з-під кори жучків-короїдів, личинки. А взимку біля дятлів й синички підгодовуються).

- А тепер побачимо, хто заховався під третім листочком.

“Яку пташку в лісі звуть плетухою-стрекотухою?” (Сорока)

Сорока. З понеділка до суботи

Мені вчитись неохота.

А якби - то у неділю –

В школі б цілий день сиділа.

Білобока стрекотуха.

Я – дуже дбайлива господиня. Вимощу гніздо, а тоді – усередині ще й глиною обмажу. В ньому чисто і затишно.

Вчитель. -Ось бачите, діти, які ви молодці, відгалали загадки і дізналися дещо новеньке про сову, дятла й сороку.

- А ще в нашому лісі є незвичайна качка, яка несе незвичайні яєчка-загадки. І зараз ми спробуємо їх відгадати.

(вчитель відкриває яєчка-загадки і загадує діткам загадки)

1. Стоїть кущ над водою, з червоною бородою. (Калина)
2. Що сходить без насіння? (Сонце)
3. Коли нема – чекають, коли прийде – тікають. (Дощ)
4. Тече, тече – не витече, біжить, біжить – не вибіжить. (Річка)
5. Батько тисячу синів має, кожному шапочку справляє. (Дуб та жолуді)
6. Влятку – в шубі, взимку – голе. (Дерево)
7. Є шапка та нема голови, є нога – та без черевика. (Гриб)
8. Влітку наїдається, взимку відсипається. (Ведмідь)
9. Одне кинеш, цілу жменю збереш. (Зерно)
10. Пір’я має, а не літає, ніг немає, а не наздоженеш. (Риба)

- Молодці! Всі вже мабуть стомились? Давайте трішки відпочинемо. Для цього я вирішила використати елемент медитації (*перевтілення*). Тому заплющіть оченята і повторюйте за мною:

“Я – дерево. Я расту у весняному лісі. Мої ноги - то коріння у прохолодній землі. Моє тіло – міцний стовбур, мої руки – тонкі гілочки. Вони піднімаються до неба, відчувають сонячне тепло, вбирають його, воно розливається по всьому тілу. Я – дерево. Я бавлюся з вітром, який гойдає мої тоненькі гілочки. Я вмиваюсь краплинами дощу і радію його прохолоді”.

- Відкрийте оченята. Ось ви і уявили себе маленькими деревцями.

- Ой, що це? (знак оклику)

- А що може означати цей знак тут, на лісовій галявині?

(*відповіді дітей*)

- Звичайно, тут знаходяться дуже важливі знаки і називаються вони заборонними, тому що забороняють робити щось таке, що шкодить лісу або лісовим мешканцям.

(вчитель показує і пояснює значення знаків “Не руйнуй мурашник”, “Не зривай квітів”, “Не ламай гілок”, “Не лови метеликів”).

Вчитель. - Ось ви і познайомились із деякими заборонними знаками і коли ви опинитесь в лісі пригадайте їх, і природа віддячить вам.

А зараз надамо слово діткам нашого класу:

1-й учень. Невже в майбутньому на світі
 Не будуть квітнуть дивні квіти?
 Конвалії й фіалки ніжні,
 І вісник березня – підсніжник?

2-й учень. Невже ми більше не побачим,
 Як сон – трава рососою плаче?
 Троянда степу, квітка мрії
 Жар-цвітом землю не зігріє?
 Ми всі господарі природи,
 То бережемо її вроду!

Вчитель. - Діти, а чому потрібно берегти природу, травичку, квіти, адже їх так багато?

(відповіді)

- Кожна квітка, травинка, кожне деревце – це частина рідної землі. Недарма кажуть в народі: “Нема ліпшої краси, ніж гаї та ліси”.

Людина все бере від природи. Не завжди рослини і тварини можуть себе захистити. На превеликий жаль, багато птахів, рослин, риб, комах та тварин уже зникли. Щоб зберегти рослини і тварини, яких залишилось мало, люди впровадили Червону книгу.

- А знаєте чому вона червоного кольору? (відповіді)

- Червоний колір – сигнал тривоги.

У червону книгу ми занесли

Світ неповторний і чудесний,

Що поступово вимирає,

Давно рятунку в нас благає.

Учень. Квіточку кожную, кожную травинку
Плекай бережи.

Іншим малятам, усім друзям теж накажи!

Вчитель. - А закінченням нашої мандрівки буде гра “Треба – не можна” (*треба – плескаємо, не можна - тупаємо*).

Треба: садити дерева, поливати квіти, підгодовувати птахів,
допомагати звірям взимку.

Не можна: ламати гілки на деревах, руйнувати мурашники, ловити метеликів, руйнувати гнізда (*вчитель називає “в розсипку” дії “треба – не можна”*)

- Молодці, діти! Сьогодні ми розкрили багато таємниць лісу і його правил. Я сподіваюсь, що ви їх запам’ятаєте і будете дотримуватись, щоб зберегти нашу природу.

Вчитель. – Тепер ти переконався, шановний Лісовичку, що наші діти, справжні любителі природи.

Лісовичок. Так, звичайно, ви вразили мене своїми знаннями про матінку –природу, я також багато дізнався нового. Але щось я тут у вас забарився. Мені потрібно повертатися до свого лісового господарства. Я буду чекати вас до себе в гості. Адже такі дбайливі і бережливі діти не принесуть шкоди природі. А на прощання я хочу подарувати вам такі прекрасні та розумні слова:

Вмійте природу любити, вам у походи ходити.

І мандрувать, любі діти, вмійте природу любити.

Кожній стеблинці радіти, в полі, у лісі.

Над яром – квіти, дерева і трави.

Оберігайте ж повсюди, шлях і стежиночку в гай.

Все це окрасою буде,

Нашого рідного краю.

До побачення! Я чекатиму на вас.

Вчитель.. Від природи людина бере все, що їй потрібно для життя. Ось чому до матінки-природи треба ставитись дбайливо, піклуватися про її відтворення, щоб кількість природних багатств, не зменшувалася, а навпаки, примножувалася. І від того, як ми будем ставитися до природи: води, повітря, лісу, буде залежати наше майбутнє. Знищити природу дуже легко, а зберегти важко.